

vilde at faae dem besatte, hvorledes Konsulatafgifterne end reguleres. I et mindre Antal af Tilfælde, næppe over 30 à 40, ere Forretningerne saa mange, at der maa drages Omsorg for, at Konsulen kan faae et passende Bedelag for sin Umage og for de Udgifter, Stillingen paafører ham til Kontorhold m. v. Men dette vil antagelig kunne naas ved en Ordning, der sætter meget lempelige Konsulatafgifter, i fornødent Fald med et moderat Tilskud af Statskassen. Det er imidlertid indlysende, at en saadan Forandring kun vil kunne gennemføres efter nogen Tids Forberedelse, og at man saaledes maa finde sig i under en Overgangsperiode at notes med en Ordning, der indfører de Lettelser, som allerede nu lade sig opnaa.

Udvalget foreslaar derfor, at der i Lovens § 3 indføres en Bestemmelse om, at den skal underkastes en Revision inden Udgangen af 1891, til hvilken Tid man antager, at de Foranstaltninger kunne være truffene, der maa gaa forud for en mere gennemgribende Regulering af Konsulatafgifterne. I Forbindelse dermed foreslaar man, at den „midlertidige Bestemmelse“ om Erstatning til Konsulerne for det Tab i Indtægterne, Loven vil medføre for dem, indskrænkes til at gjælde for det nævnte Tidsrum, nemlig til Udgangen af Aaret 1891. Denne Frist anses tilstrækkelig, da Konsulerne saa ikke kunne besvære sig over, at de overrastes ved Forandringen, og de, forsaavidt de ikke føle sig tilfredsstillende ved de Billaar, som derefter bydes dem, ville kunne nedlægge deres Proter.

Efter Forhandling med Udenrigsministeren har Udvalget endvidere foreslaaet en Realitetsændring til Forslagets § 1, hvorefter samtlige Seilskibe kun skulle betale det Halve af de ved Forslaget normerede Konsulatafgifter i europæiske Havne paa denne Side Kap Finisterre, og Dampskibe under 200 Nettoregistertons ligeledes kun skulle betale halv Afgift i Havne i de Farvande, hvor der i Følge Forordning af 10de Januar 1840 ikke skal føres Logbog. Ved-

tages denne Ændring, ville Konsulatafgifterne for de nævnte Skibe blive 60 pCt. mindre end de nuværende. For Seilskibenes Vedkommende taler Hensynet til den overvældende Konkurrence fra Dampskibenes Side for Indrømmelse af en saadan videregaaende Lettelse i Afgiften. For de mindre Dampskibes Vedkommende har fornemlig det Hensyn gjort sig gjældende, at de, forsaavidt de overhovedet seile paa Udlandet, ordentligvis ville være henviste til korte Router og saaledes hyppigt ville komme i Havn, hvorved de paadrage sig uforholdsmæssigt store Konsulatafgifter; man har derfor ment, at der burde indrømmes dem en Lettelse i de nærmeste udenlandske Havne.

De øvrige af Udvalget stillede Ændringsforslag ere Redaktionsændringer.

Fra Udenrigsministeren har Udvalget modtaget et Udkast til den i Lovforslagets § 2 ommeldte Tarif, der i Følge Ministerens Meddelelse er udarbejdet efter de samme Grundsætninger som de for England og Tyssland gjældende Tariffer, kun at Gebyrerne ere ansatte en Del lavere. Udkastet findes aftrykt som Bilag 1. Som Bilag 2 meddeles en af Udenrigsministeriet udarbejdet Opgjørelse over danske Skibe, som i Aaret 1886 have besøgt fremmede Havne, hvor der findes danske Konsuler, samt over de erlagte Konsulatafgifter. Endelig skal endnu tilføies, at det i „de midlertidige Bestemmelser“ ommeldte Forbehold i Følge Udenrigsministerens Meddelelse er taget for 11 Konsulaters Vedkommende.

Udvalget stiller følgende Ændringsforslag:

Til § 1.

1) I 2den Linie ændres Ordene „Ton af Skibets Drægtighed efter Nationalcertifikatets“ til „Nettoregisterton efter Maalebrevets“.